

De i revisionsbestemmelsen nævnte undersøgelser er foretaget af Udvalget for Samfundsforskning i Grønland, som på grundlag af i Grønland indsamlet og senere bearbejdet materiale har udarbejdet en rapport i 2 bind om kriminalloven og de vestgrønlandske samfund.

I rapportens bind I er foretaget en sociologisk analyse af kriminalloven som et „socialt eksperiment“ ud fra en undersøgelse af, om de mål, man stillede sig med loven, er nået, og om de forudsætninger, der lå til grund ved kriminallovens udarbejdelse, har ændret sig, siden loven trådte i kraft. Det fremgår af rapporten, at kriminalloven i det store og hele må antages at have opfyldt sine vigtigste formål, nemlig at give myndighederne retningslinjer for retshåndhævelsen og at skabe retlig ligestilling mellem grønlandere og danske i Grønland. Derimod har udviklingen medført, at der i praksis har vist sig stadig stigende vanskeligheder ved at gennemføre de mere indgribende af lovens foranstaltninger, således at myndighederne har været nødsaget til at anvende bøder i et omfang, der ikke har været stemmende med lovens principper om specialprævention og resocialisering af lovovertrædere.

Som det påpeges i rapporten, har Grønlands åbning i 1951 i forbindelse med de betydelige reformer inden for alle samfundslivets områder og de forbedrede trafikmuligheder bevirket en øget kontakt mellem de mange grønlandske småsamfund indbyrdes og mellem Grønland og den øvrige del af riget. Udviklingen henimod et mere industrialiseret samfund har i et vist omfang ændret de forudsætninger, kriminalloven byggede på, idet lovens individualiserende foranstaltningssystem var tænkt at skulle virke i små forholdsvis isolerede samfund, hvor retsmyndighederne var i nær kontakt med den lokale befolkning.

På denne baggrund har Udvalget for Samfundsforskning overvejet, om det vil være rigtigt at indføre danske strafferetlige regler i Grønland, navnlig ud fra ønsket om størst mulig rets enhed mellem Grønland og det øvrige Danmark. Udvalget påpeger imidlertid, at det vil indebære betydelige økonomiske og praktiske vanskeligheder at indføre de i straffeloven hjemlede former for frihedsstraf, hvad enten man vælger at opføre de nødvendige institutioner i Grønland eller at nedsende grønlandske lovovertrædere til anbringelse i danske institutioner. Det fremhæves videre, at der hverken fra retsmyndighedernes eller befolkningens side er udtrykt ønske om indførelse af den danske straffelov, og for en bevarelse af kriminalloven taler yderligere, at kriminalloven bygger på grønlandske traditioner og

retspraksis og i forhold til den danske straffelov betyder en forenkling, der gør det muligt at lade den administrere af læge retsmyndigheder, således at grønlanderne fortsat selv kan tage aktivt del i retsudøvelsen. Ønsker man at bevare kriminallovens system, vil det imidlertid efter udvalgets opfattelse være nødvendigt, at man for at tilpasse foranstaltningsfuldbyrdelsen de ændrede samfundsforhold foretager en revision af visse af kriminallovens bestemmelser. Udvalget stiller endvidere forslag om forandringer i administrationen af foranstaltningsfuldbyrdelsen, etablering af anstalter for lovovertrædere og andre forhold, der vil kunne gennemføres ad administrativ vej.

Rapportens bind II indeholder en på grundlag af kriminallovens forarbejder, senere retspraksis og udtalelser fra retsmyndighederne kommenteret gennemgang af lovens enkelte bestemmelser med bemærkninger om, hvor der skønnes anledning til at indføre ændringer.

Nærværende lovforslag bygger på resultaterne af samfundsforskningsudvalgets arbejde, idet man på grundlag af udvalgets rapport og den tilslutning, denne har fået fra myndighederne i Grønland og Grønlands landsråd, har fundet det rigtigst at søge kriminallovens system bevaret.

Det fremgår af samfundsforskningsudvalgets rapport, at anvendelsen af bestemmelserne i kriminallovens første del om de enkelte forbrydelser (kap. 1-21) i det store og hele ikke har givet anledning til vanskeligheder i praksis, og der synes ikke at være behov for at indføre væsentlige ændringer i disse bestemmelser.

De foreslåede ændringer i denne del af kriminalloven er affødt af ønsket om opnåelse af størst mulig rets enhed mellem Grønland og den øvrige del af riget i det omfang, dette ikke strider imod grønlandsk retsopfattelse eller hensynet til samfundsforholdene i Grønland.

Hvad angår reglerne i kriminallovens 2. del om forbrydelsens retsfølger (kap. 22-35), fremgår det af de af samfundsforskningsudvalget foretagne undersøgelser, at der fra alle sider er udtrykt tilfredshed med principperne i kriminallovens foranstaltningssystem.

Der er dog som ovenfor nævnt i stigende grad i praksis opstået problemer i forbindelse med fuldbyrdelsen af de mere indgribende foranstaltninger, navnlig tvangsarbejde og tvangsuddannelse. Dette skyldes dels manglen på egnede anbringelsessteder for de dømte, dels vanskeligheder ved at finde frem til personer, der er egnede og villige til at påtage sig tilsyn med domfældte.

Med hensyn til den i kapitel 31 hjemlede for-